

АНОТАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ З ПЛАВАННЯ І ОРГАНІЗАЦІЇ КРАЄЗНАВЧО-ТУРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

1. Метою проходження навчальної практики з плавання і організації краєзнавчо-туристичної діяльності є поглиблення і закріплення теоретичних знань практичних умінь та навичок вчителя фізичної культури з навчальних дисциплін професійної підготовки «Теорія і методика викладання плавання», «Організації краєзнавчо-туристичної діяльності».

2. Перелік компетентностей, здобуття яких гарантуватиме вивчення навчальної дисципліни.

Відповідно до освітньо-професійної програми (затверджена ухвалою вченої ради К-ПНУ імені Івана Огієнка від 30 травня 2017 року, протокол за № 6) у здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) рівня формуються наступні *загальні компетентності*:

- Здатність застосовувати набуті знання в практичних ситуаціях.
- Здатність освоювати та вдосконалювати рухові уміння і навички з різних видів рухової активності та підтримувати загальний рівень фізичної активності і здоров'я.
- Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.
- Здатність генерувати нові ідеї (креативність).
- Здатність розробляти та управляти проектами, колективами людей.
- Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.
- Володіти передовими методами керівництва учнівськими колективами, навичками виховної роботи.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності:

- Здатність формувати в учнів предметні компетентності з фізичного виховання, медико-біологічних та психологічних основ і технологій розвитку

рухових умінь і навичок та фізичних якостей, санітарно-гігієнічних основ діяльності у сфері фізичної культури.

- Здатність застосовувати сучасні методи й освітні технології навчання у фізичному вихованні.

- Здатність здійснювати об'єктивний контроль і оцінювання рівня навчальних досягнень учнів з фізичного виховання.

- Здатність до володіння педагогічними, медико-біологічними, інформаційними технологіями для формування здорового способу життя, розвитку рухових умінь і навичок, розвитку фізичних (рухових) якостей у представників різних груп населення і самостійної розробки методик і технологій для інтегрального гармонійного розвитку людини.

- Здатність оволодівати базовими і новими видами фізкультурної діяльності.

- Здатність здійснювати профілактику травматизму, забезпечувати охорону життя і здоров'я дітей.

- Здатність самостійно проводити навчальні заняття з фізичної культури з дітьми шкільного віку та учнями в загальноосвітніх установах, освітніх закладах середньої та професійної освіти, позакласну спортивно-масову роботу з учнями.

- Здатність самостійно проводити заняття з в шкільній секції спортивного напрямку, здійснювати профілактику травматизму.

- Здатність виховувати в учнів соціально-особистісні якості: цілеспрямованість, організованість, працьовитість, відповідальність, громадянськість, комунікативність.

- Здатність здійснювати пошук, аналіз і оцінку інформації, у т.ч. за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій, необхідної для постановки і вирішення професійних завдань, професійного та особистісного розвитку.

- Здатність до організаційної роботи у сфері фізкультурно-оздоровчої роботи у навчальних закладах, позашкільних закладах учнівської молоді (зі спортивного туризму й орієнтування), літніх дитячих оздоровчих таборах.

- Використання нормативних документів у навчально-педагогічній фізкультурно-оздоровчій і спортивно-масовій та науково-дослідницькій роботі.

- Використання професійно-профільних знань і практичних навичок з теорії і методики фізичного виховання та педагогічної практики для виробничої діяльності.

- Використання практичних навичок з педагогічної практики та спортивно-педагогічного вдосконалення для виконавської діяльності.

- Використання професійно-профільних знань та практичних вмінь і навичок в організації краєзнавчо-туристичної діяльності.

Сфера реалізації здобутих компетентностей під час працевлаштування.

Загальні компетенції:

1. - *Здатність застосовувати набуті знання в практичних ситуаціях.*

Майбутній вчитель фізичної культури здатний виконувати спеціалізовані завдання, знаходити або приймати рішення щодо специфічних проблем у сфері професійної діяльності або навчання; планувати власну, контроль, оцінювання та коригування роботи інших, всебічний аналіз стану практики та співставлення даних з вимогами концептуальних документів. Наслідком роботи повинна стати об'єктивна діагностична інформація, яка дозволяє визначити, що необхідно переробити для реалізації завдань.

2. *Здатність здійснювати профілактику травматизму, забезпечувати охорону життя і здоров'я дітей.*

В майбутньому вчитель усвідомлює роль профілактики та необхідності виконання усіх правил безпеки на заняттях фізичної культури. Володіє знаннями щодо надання першої долікарської допомоги, виконання штучного масажу серця, транспортування потерпілого, визволення від захватів у воді,

техніки безпеки правил протипожежної безпеки під час запалювання вогнищ, виконанні навісних переправ, подоланні водних перепон.

Спеціальні (фахові) компетентності:

1. Використання професійно-профільних знань і практичних навичок з теорії і методики фізичного виховання та педагогічної практики для виробничої діяльності

Під час проходження практики здобувачі вищої освіти першого (бакалаврського) рівня вчаться використовувати набуті знання на практиці при проведенні теоретичних та практичних уроків з фізичної культури.

2. Використання нормативних документів у навчально-педагогічній, фізкультурно-оздоровчій і спортивно-масовій та науково-дослідницькій роботі.

Особливістю галузі фізичного виховання і спорту в школі порівняно з іншими педагогічними галузями є те, що вона зумовлюється і спрямовується цілим рядом вагомих державних положень, нормативних актів, законів. Їх зміст у комплексному аналізі становить “соціальне замовлення” держави щодо результатів праці, визначає концептуальні напрямки (стратегія, тактика) досягнення в їх змістовому спрямуванні, програмно-організаційному, матеріально-технічному, юридично-правовому забезпеченні. Тобто інтеграція змістових основ цих документів прямо-таки відображає “загальнодержавну концепцію фізичного виховання школярів України” у відповідності до запитів і потреб сьогодення.

Учитель фізичної культури не може здійснити оптимізацію процесу фізичного виховання школярів, професійно не володіючи концептуальною інформацією стосовно сутності існуючого на даний період державного "соціального замовлення", досягнення якого очікується в результаті його фахової діяльності.

3. Зміст навчальної практики за модулями та темами

Змістовий модуль 1

Удосконалення техніки спортивного та прикладного плавання

Тема 1. Особливості техніки та методика навчання техніки плавання «кріль на грудях», «кріль на спині», «брас».

Тема 2. Поглиблене розучування прикладного плавання.

Тема 3. Особливості проведення змагань з плавання

Змістовий модуль 2.

Організація краєзнавчо-туристичної діяльності

Тема 1. Організація та проведення змагань з техніки пішогохідного туризму з дітьми шкільного віку. Переходи, малі привали, екскурсії і краєзнавча робота групи

Тема 2. Методика проведення рухливих ігор на місцевості. Техніка в'язання вузлів, надання долікарської допомоги.

Тема 6. Методика проведення змагань «Веселі старту» та з техніки спортивного орієнтування.

4. Обсяг вивчення навчальної дисципліни:

- кількість кредитів ЄКТС – 1,5;
- кількість годин – 45;
- кількість аудиторних годин – 45, 45 годин практичних занять.

5. Форма семестрового контролю – залік.

6. Інформація про науково-педагогічних працівників, які забезпечують викладання дисципліни:

Райтаровська І. В., старший викладач, Мазур В. Й., викладач

7. Перелік основної літератури:

Плавання

1. Ванджура В. Я. Рекомендації та план-конспекти навчання дітей плаванню. Тернопіль: видавництво «Горлиця», 2009. 22 с. з іл.
2. Викулов А. Д. Плавание . Москва: 2001. 150 с.
3. Глазирін І.Д. Плавання: Навчальний посібник. К.: Кондор, 2006. 502 с.
4. Платонов В. Н. Плавание. Київ: Олімпійська література, 2000. 495 с.
5. Райтаровська І. В., Шишкін О. П. Теорія і методика викладання плавання / методичні рекомендації. Київ КНТ, 2017. 50 с.
6. Шишкін О. П., Райтаровська І. В. Плавання. Навчально-методичний посібник. Кам'янець-Подільський: ПП Буйницький О. А., 2007. 156 с.

Організація краєзнавчо-туристичної діяльності

1. Власов В. А., Нагорный А. Туризм: Учеб.-метод. пособие.М.:Высшая шк; 1977.95 с.
2. Грабовський Ю. А., Скалій О. В., Скалій Т. В. Спортивний туризм: навчальний посібник. Тернопіль: Навчальна книга. Богдан, 2009.304 с.
3. Гуска М. Б., Стринадко В. С., Гуска М. В., Зубаль М. В., Стасюк І. І. Перша долікарська допомога та критичні ситуації під час подорожей: навч.-метод.посібник. Кам'янець-Подільський : Аксіома, 2017. 264 с.
4. Гуска М. Б., Зубаль М. В., Мазур В. Й., Гуска М. В. Теорія і методика викладання рухливих ігор та забав. Навчально-методичний посібник. Навчально-методичний посібник. Кам'янець-Подільський: Аксіома, 2011. 360 с.
5. Дмитрук О. Ю., Щур Ю. В. Спортивно-оздоровчий туризм: навчальний посібник. К.: Альтерпрес, 2008. 280 с., іл.
6. Зубаль М. В., Райтаровська І. В. Організація краєзнавчо-оздоровчої туристичної діяльності: методичні рекомендації. 2-е видання перероб і доповн. Кам'янець-Подільський: ТОВ «Друкарня Рута», 2016. 44с.

7. Козинець В. М. Безпека життєдіяльності у сфері туризму: навчальний посібник. К.: Кондор, 2006. 576с.

8. Курилов В. Т. Туризм: Учеб.пособие для студентов пединституттов. М.: Просвещение. 1988. 224 с., ил.

9. Моргунов Б. П. Туризм: Учеб.-метод. пособие для студ. пед.ин-тов. М., Просвещение, 1998. 168 с., ил.

10. Пангелов Б. П. Організація і проведення туристсько-краєзнавчих подорожей: навчальний посібник. К.: Академвидав, 2010. 248 с. (Серія «Альма-матер»)